

(1700-1733, Хўжанд)

(1721-1733)

Минг сулоласидан бўлган Кўкон хони, Шохрухбийнинг ўгли. У хушёр, оқил, донова тадбиркор эди. Абдурахимбий даврида Кўконда калъа қурилган бўлиб, у ҳозирда “Ески кўргон” деб аталади. В.П. Наливкиннинг маълумотига кўра, 1732-йилгача унинг қароргоҳи Тикон Тўда қишлоғи бўлган. Худди шу йили у Кўкон шаҳрига биринчи бўлиб асос солади. 1725-йил Бухоро хонлигининг заифлашганидан фойдаланиб, 20 минг қишилик кўшин билан Хўжандни, 1726-йил эса Оўратепани эгаллаган. Сўнгра Шахрисабз остоналарига кўшин тортиб боради. Шахрисабз ҳокими Олимбек валинеъманинг (бошка манбаларга кўра Иброҳим оталик кенагаснинг) сулҳ тузиб, қизи Ойчучук ойимни ўз никоҳига олган. Шахрисабзлик кенагаслар билан иттифок тузиб, 1732-йил Самарқандни эгаллаб, бу ерга мулла Бахорни ҳоким этиб тайинлайди ва у ерда олти ой тургач, Жиззахни олиб, Оллохқулибекни ҳоким қилиб қолдиради.

Абдурахимбий Хўжандга етиб келгач, қаттиқ бетоб бўлиб, ақлдан озади, у 1733-йилда суикасд уюштирилиши натижасида ўлдирилади. Абдурахимхон ўлиmidан сўнг Кўкон хонлиғи забт этилган ҳудудлардан ажраган. Ундан Эрдонабек деган ўғил ва 3 қиз қолган бўлса ҳам Кўкон хонлиғи тахтига уқаси Абдуқаримбий ўтиради.